

[Jørgen Gram.]

der er Formand for en omfattende Elektricitetsforsynings sammenslutning, har haft Tilbud fra selve Vognmandsorganisationen paa 25 pCt. under Maksimalprisen, hvis man kunde faa Kørselen til et stort Millionbyggeforetage, og jeg ved, at der af et stort Industriforetage er sluttet Aftale til 50 pCt. under den Maksimalpris, som er tilladt for Brunkulstransport. Saadanne Reduktioner kan altsaa opnaas, hvor der passes paa, men i al Almindelighed betaler private, Sognekommuner, Amter, Bygherrer o. s. v. den fastsatte Maksimalpris, som nu, da der er Vogne nok, blot staar der som en indirekte Opfordring til at beregne sig denne Takst. Vognmandserhvervet har som faa Erhverv under skiftende Forhold ydet god Service til sine Kunder — dette gælder baade Person- og Lastbilkørsel —, og derfor kan man i alles Interesse efter min og manges Mening roligt lade Prisbestemmelserne falde nu.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gør opmærksom paa, at der i Øjeblikket forekommer ikke saa faa Tilfælde, hvor Vognmandskørsel udføres til Priser, der ligger under de gældende Maksimalpriser — endog betydeligt under. Man maa imidlertid her være opmærksom paa, at denne Vognmandskørsel er stærkt sæsonpræget. Netop i de Maaneder, vi nu er inde i, er der en relativt ringe Efterspørgsel efter Vognmandskørsel, der køres ikke saa meget med indenlandsk Brændsel, Vej- og Byggematerialer og heller ikke med Kreaturer, Svin, Korn og Halm som i andre Sæsoner. Vi maa derfor forvente, at naar vi kommer ind i Foraars- og Sommersæsonen, vil hele Erhvervslivets Aktivitet gaa meget stærkt i Vejret, og at der vil komme en meget stærk Stigning i Efterspørgselen efter disse Transportformer, og hvis man giver fuldstændig fri paa dette Omraade, vil der blive et enormt Pres paa Prisen.

Og hvad Resultatet af et saadant Pres paa Prisen vil blive, har det ærede Medlem allerede antydnet gennem de ganske rigtige Betragtninger, han fremsatte vedrørende den store Betydning, Transportomkostningerne har i hele Erhvervslivet, for hele vort Omkostningsniveau. Ud fra disse Betragtninger vil jeg være tilbøjelig til at mene, at man ikke nu bør skride til Ophævelse af disse Priser — det er i hvert Fald paa et forkert Tidspunkt at gøre det med Henblik paa en forestaaende Sæson. Derimod tror

jeg, det er helt rigtigt, naar det ærede Medlem fremhæver, at i alle Tilfælde er de Maksimalpriser, der er sat, for høje. Det er ogsaa mit Indtryk, og jeg kan da meddele, at der i Øjeblikket i Prisdirektoratet føres Forhandlinger med Vognmændene om en Nedsættelse af Vognmandstaksterne.

Jørgen Gram: Hvis den højtærede Minister er af den Opfattelse, at der vil blive Brug for mere Kørsel, end der egentlig er Vogne til, og at der som Følge deraf vil komme et Pres paa Kørselen, vil jeg mene, at det ikke er rigtigt at følge Erhvervets Henstilling om, at der ikke maa indføres flere Biler. Jeg vil, alle Forhold taget i Betragtning, mene, at Priserne nok skal jævne sig selv, og at Tidspunktet allerede i nogen Tid har været inde til at ophæve disse Maksimalprisbestemmelser.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det ærede Medlem lader sit første Spørgsmaal efterfølge af et nyt Spørgsmaal, nemlig om vi skal indføre flere Lastvogne. Det vil formentlig være det ærede Medlem bekendt, at vi indfører en Del Lastvogne fra England og fra Frankrig, og at vi ogsaa gennem Interbank-Laanet faar en Del Lastvogne til Landet. Jeg tror, der er et andet Problem, der presser sig lige saa stærkt paa som dette, om vi skal indføre færdige Lastvogne, og det er at faa Reservedele til den Lastvognspark, vi har.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har stillet følgende Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart:

Agter Ministeren at sætte nye Brændselsmærker i Kraft?

Ragnhild Andersen: Selv om Vinteren i Aar indtil nu da har været anderledes mild end i Fjor, er det ikke ensbetydende med, at der ikke er noget Brændselsproblem. Brændselsproblemet er der som Kilde til stadig Spekulation for alle mindrebemidlede Hjem saavel i By som paa Land.

De 15 hl Koks, der er frigivet til almindelige Lejligheder, Landkommuner dog undtaget, er brændt og mere til. De er ikke nok til at dække en Vinters Behov, og Hjemmene er nødt til at forsyne sig med indenlandsk Brændsel. Dette Brændsel kan faas, men det er en dyr Fornøjelse at fyre med det. 1 hl Formbrændsel f. Eks. er, naar man tager den ringere Brændselsværdi i Betragtning, ca. 2 Kr. dyrere end 1 hl Koks.